

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29.-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově. Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Ad. Wenigovi k 65. narozeninám.

Q. M. VYSKOČIL:

Kdybych byl malířem, nakreslil bych přítele Adolfa, jak sedí u psacího stolu a z jeho kalamáře vystupují drobné zjevy jeho uměleckých děl, aby mu poděkovaly za život, který jim vdechl. Byla by to ovšem velmi pestrá družina: postavy z národních pohádek, rytíři, loupežníci a princezny ze starých pověstí, duchové a čerti, patřící oběma. A přece všichni by měli něco společného: to český znak ryziho umění a záři lásky, s kterou je autor tvořil. Ale to by nebylo ještě vše! Nad hlavou jejich duchovního tatínka přikreslil bych dále kadeřavý oblak, utkaný ze šťastného úsměvu rozradostněných českých dětí, pro něž náš dnešní jubilant tyto pohádky a pověsti napsal a kterým je tak nedostižně uměl perem vyprávět, neboť neznám opravdu nic cennějšího, nežli obdarovat dítě, zněžnit jeho citlivou dušičku nejčistší poezií a posílit její neviditelná křídla k letu za nejvyššími ideály dobra, krásy a neposkvrněné lidskosti. A to dovedl málokdo tak umělecky ukázněně a při tom tak zajímavě, jako Adolf Wenig.

Ježto však nemám ani špetky výtvarného nadání, chci proto aspoň chudými slovy říci, že již za to hoden je náš jubilant obdivu a úcty nás všech, neboť se zasloužil o ty, jež jsou nám nejdražšími, o ty, kdož jsou již dnes zárukou naší národní budoucnosti! A za tu poctivou a věrnou práci zdravím ho také já touto skrovnou vzpomínkou.

Starkoč, dne 8. srpna 1939.

HANUŠ SEDLÁČEK:

Přítel mládeže.

Opravdovým přítelem mládeže můžeme nazvat spisovatele a redaktora Adolfa Weniga, jenž slavil v tyto dny šedesáté páté narozeniny. Zasloužil si svou literární tvorbu české mládeži, které podal tolik krásných výtvarů literárních, že nelze ve stručnosti docenit jeho zásluh o literaturu pro mládež.

Bylo zvykem, že se tvorba pro mládež podceňovala; teprve v posledních letech zásluhou Společnosti přátel literatury pro mládež se poměry poněkud napravily — ale dosud většina čtenářské obce soudí, že toto odvětví literatury je méněcenné a méně důležité. A přece pro národní kulturu je zvláště významné naučit mlá-

dež čísti dobré knihy a časopisy. To dobře pochopil Adolf Wenig a třebaže mnohokrát prokázal, že dovede psáti pro dospělé čtenáře, zůstal věren literatuře pro děti a to často pro děti útlého věku, jimž je nejtěžší něco napsati. - Jeho literární tvorba je mnohostranná. Vedle pohádek charakterizovaných sbírkami „Pohádky“ (1903), „Kocourkov“ (1903), „Čertoviny“ (1907) a „Zlámaná Lhota“ (1923) zvláště pilně se obíral pověstmi, jichž uvil několik kytic. Jsou to: krásné „Bohatýrské zvěsti“ (1921), ve více vydáních vyšlé „Pověsti o hradech“, „Kytka pověstí“ (II. vydání 1922), ale zvláště oblíbené a pilně dětmi čtené pražské pověsti pod názvem „Věvec pražských pověstí“ (1908). Sem náleží i kniha „Vánoce“ (1918), přecházející již do oboru povídek. Z Wenigových povídek sluší zaznamenati „Klárinku“ (1918) a „O černé hodince“, jakož i pěknou knížku „Mateřidouska“.

Adolf Wenig je také obratný dramatický spisovatel. V tomto oboru pro mládež napsal divadelní hry: „K Betlému“, „Modrý květ“, které bývají s oblibou hrány i na předních našich scénách. Méně známo jest, že Wenig je také autorem některých operních a operetních libret, v nichž ukázal velkou veršovníckou zručnost; sem náleží i jeho překlady cizích libret, zvláště německých.

Významnou práci vykonal Ad. Wenig jako redaktor dětského časopisu „Úsvit“, jako pořadatel knižnice pro mládež „Osení“, v nichž ukazoval nové směry literární tvorby a získával nové pracovníky pro opomíjený obor literatury pro mládež. Jako redaktor dovedl též získati spisovatele, kteří se literatuře pro mládež vyhýbali a tak české mládeži podal ukázky z vynikajících děl českých spisovatelů. Sbirka „Osení“ otvírala mládeži okénko do domácí i cizí tvorby (Neruda, Čech, Herrmann, Winter, Světlá, Seton, Nyblomová, Konopnická atd.) jednak výbory, jednak překlady. Prohlédneme-li si obsah knižnice „Osení“, přesvědčíme se o velikém literárním vzdělání pořadatelově a obratné ruce, s níž dovedl vybrati věci cenné a mládeži přístupné. Jako redaktor „Úsvitu“ (vedle Topičova sborníku) dokázal také ohromnou znalost umění výtvarného, z jehož studnice vyčerpával díla trvalé hodnoty, aby jimi působil na mladé mysli svého čtenářstva.

Z literárního díla Wenigova všude vy-
zírá láska k národu a k vlasti; je český,
domácí a původní, dovede v čtenáři bu-

Okénko do minulosti . . .

Před 110 lety měl Staňkov (městys) 95 domů a 784 obyvatel. - Toho času byla zde škola, pivovar, jízdná a listovní c. k pošta, 1 hospoda a rustikální mlýn. Hlavou obce byl rychtář. - Týdenní i výroční trhy se konaly, ovšem za slabé účasti. Přicházelo asi jen 30 prodavačů. - Remesly se v obci živilo 111 osob. Hlavním zdrojem výživy obyvatelstva bylo hospodářství.

dití lásku a úctu k národu a vlasti, aniž by se utíkal k moralisování a nudnému poučování. Tato láska k vlasti zvláště se zrcadlí v díle „Za domovem“, jež společně s K. Rožkem, B. Baušem a autorem tohoto článku psal a pořádal. Původně dvousvazkové, v druhém vydání čtyřsvazkové dílo bylo první soustavnou vlastivědou českou a nebylo dosud překonáno. A právě ze spolupráce s Wenigem mohu potvrditi, že pracovati s tak lidsky dobrým a literárně vzdělaným mužem bylo potěšením. Osobní styk s Adolfem Wenigem zůstává nezapomenutelný; je to styk s dobrou českou duší, jež ví, kam českou mládež vésti a jež se snaží, aby ji skutečně vedla živým slovem cestou pravdy a krásna.

Když se zamýšlíme nad dílem Wenigovým v dnešní době, máme přání, aby nám jeho práce byla dlouho zachována a aby zářila příkladem mladší generaci na roli literatury pro mládež.

JOSEF BERKA:

U vody.

Co zpívá vlna v šeru zeleně,
a jaká tma a jaká bledost siná
je skryta v ní, když dětství pramene
po kapkách břeh jí lačně odejímá?

Je štěstí to, dech zpitý, úžas jen,
vzlyk úzkostí, jenž pohnul plátky květů?
Proud mlčí - v krvi k spánku chradne den
a jenom tma s ryb láskou postává tu.

Ohlas tisku k Wenigovu jubileu.

Životního jubilea spisovatele Adolfa Weniga, našeho slavného rodáka, vzpomínal náležitě a s oceněním jeho krásného díla český tisk.

„Národní práce“: ... literárně jest horlivě činný jako umělecky kultivovaný vypravěč českých pohádek a pověstí, jako spisovatel hodnotných knih i her pro děti, jako autor publikací vlastivědných i několika operních libret.

„Venkov“: ... Spisovatel, který ve svém literárním profilu slučuje příznačné prvky rodného Chodska i pražského uměleckého ovzduší. Jeho tvorba, nesená v nejlepší naší tradici od Erbena k Jiráskovi, zvláště příznivě se odráží v dnešním častém znešvařování literatury promládež.

„Národní Noviny“: Spisovatel Ad. Wenig, dožívající se dnes 65 let, je jedním z umělců, tkvících pevně a téměř výhradně v rodné půdě. Domov jeho dětství je v těsném sousedství domazlického kraje, nasyceného zachovávanou tradicí a ryzím češtvím, míst, kde dosud plně žije vypravování národních pohádek a pověstí.

„České Slovo“: ... Vedle učitelského povolání věnoval se hojně novinářské a literární činnosti. Wenig je plodným vypravěčem českých pohádek a pověstí.

„Moravsko-slezský deník“: ... Veliké obluby došly jeho vlastivědné spisy: Za domovem, dále lyrické dílo: Zahradu srdce (1906) a umělecko historický spis: Veltrusy (1917).

„A-ZET“: ... Napsal mnoho krásných pohádek, povídek a pověstí, píše libreta, překládá, je redaktorem a věrným krajanem. Ani po letech odloučení nezapomíná na své rodiště. Ve svých dílech vzpomíná s láskou Staňkova, s láskou probírá staňkovské historky, sleduje stále život a pokrok svého rodiště.

„Pestrý týden“ otiskl v posledním svém čísle fotografii jubilantovu. — Také Národní Práce a Venkov připojily k oslavným článkům 65. narozenin Adolfa Weniga fotografie.

Sportovní den ve Staňkově.

K zvýšení zájmu o tělovýchovu a sport naší mládeže uspořádá S. K. Staňkov za spoluúčasti všech staňkovských tělovýchovných a sportovních korporací ve dnech 20., 26. a 27. srpna t. r. velkorysý sportovní podnik, který svým uspořádáním předstihne všechny podniky podobného druhu u nás konané. V rámci sportovních dnů uspořádán bude v neděli 20. srpna pohárový turnaj v kopané v Krchlebech za účasti všech klubů v kraji. V sobotu 26. srpna konán bude na cvičišti DTJ ve Staňkově turnaj v házené o primát Staňkovska. V neděli 27. srpna

od 8 hodin ráno budou na sokolském cvičišti provedeny lehkotletické závody, v 10 hodin cyklistický závod „Napříč Staňkovem.“ Zlatý hřeb celé akce bude téhož dne na hřišti S. K. Staňkov. O 14. hod. se utkají finalisté házené ze sobotního turnaje, o 15. hodině finalisté kopané z turnaje krchlebského, v 16 hodin budou provedeny závody běžců hřištěm v pěti kolech. O 17. hodině utká se v propagačním zápase závodní mužstvo S. K. Staňkov s dlouholetým mistrem jihočeské župy S. K. Sušice. — Čistý zisk podniku připadne Národní Pomoci.

Sněmování staňkovských

S. K. Staňkov vstříc dobrým nadějím a životu.

sportovců.

Valná hromada staňkovského sportovního klubu, konaná v pátek 11. t. m. ve spol. místnosti u Trešlů, svým krásným a důstojným průběhem plně dosvědčovala pronikavý vzrůst sportovní činnosti a neobvyklý zájem veřejnosti o život klubu. Sněmování se zúčastnilo přes 60 členů, kteří byli svědky krásných projevů vedoucích a zároveň překvapení výsledky práce, kterou klub za svoji krátkou 3měsíční činnost vykonal. Valná hromada byla zahájena projevem kol. Kulovaného. Ze zprávy jednatele bylo patrné, že klub obdržel 47 dopisů a 51 dopis odeslal. Z 27 členů vzrostl počet na 86. Největší přehlídkou práce byla zpráva pokladní a náčelníka. Klub vykázal od 11. května t. r. celkový peněžní obrát na 30.000 K, z toho bylo přijato 14.621,55 K a vydáno 13.942,25 K, takže hotovost činila 681,30 K. Klub v rámci vydání musel zaplatit celé zařízení hřiště, zakoupení všech rekvisit, což činilo tisícové položky. Náčelníkova zpráva dosvědčovala, že klub během této krátké doby vykonal mnoho po stránce sportovní. Závodní mužstvo sehrálo celkem 15 zápasů, z těchto 4 mistrovské a 1 pohárový, 9 vítězných, 5 porážek a 1 nerozhodný s celkovým aktivním score 63 : 36. Mužstvo imposantním způsobem dobylo mistrovskou soutěž beze ztráty bodu, dobylo pohár a také v přátelských zá-

pasech si vedlo zdatně. Nejvíce zápasů a sice 14 sehráli: Benda, Bek, Berka a Pechan, 12 Pěchota a Petrásek Jos., 11 Majer, 10 Pytlík, Kordík atd. Střelcem mužstva byl Pěchota, který umístil 21 branek. Nový výbor byl složen ze zkušených pracovníků následovně: předsedou J. Svoboda, řed. škol., místopředsedou J. Kulovaný, jednatelem B. Snopek, místojednatelem Znamenáček, pokladníkem a hospodářem Tyc s pomocníky Hlaváčkem a Štokrtem, správcem hřiště Kasl V., matrikářem Hofman J., správce rekvisit a vedoucí žactva Kantek, zdravotní zpravodaj Dr. Fr. Eger, náčelník Snopek, referent NS a kulturní zpravodaj Haas B., revisoři účtů Vlk M. a Jedlička K. Pro nejbližší dobu si vedení klubu předsevzalo úkol provést nábor členů a učiniti vše za rozšířením dosavadního nevyhovujícího hřiště. Starému výboru za vykonanou úsilovnou práci bylo uděleno absolutorium.

Prodá se domek ve Staňkově-vsi

(3 místnosti, sklep, zahrada atd).
Cena dle dohody. - K doptání v admin. t. l.

Po slavné chodské pouti ..

Pražští „Psohlavci“ ve Staňkově. Chodský večer za mohutné účasti. Staňkovský kraj a účast na pouti.

Zájezd pražských „Psohlavců“ do Staňkova u příležitosti návštěvy chodské vavřínecké pouti byl uskutečněn v předvečer pouti v nečekaném rozsahu. Výprava čítala přes 360 osob, jež přivezeny byly sedmi autokary. Příjezd i uvítání hostů bylo velmi radostné, srdečné a nadšené. Zástupci výpravy a spolku Psohlavci položili hned po příjezdu do Staňkova k pomníku a k pamětní desce padlých vojáků ve světové válce vavřínové věnce s věnováním. - Poté byli pražští hosté uváděni do restaurací a hostinců, kdež se jim dostalo řádného občerstvení. Všem dostalo se pak i noclehů, jak v hotelích, tak i v soukromí v městě a po okolních obcích. - Byla to těžká zkouška pro ochotu, pohostinnost a organizaci tak velkého zájezdu. Bez nařčení kohokoliv přiznejme si, že nedopadla k úplné spokojenosti. Nedostatků, které se projevíly i při Chodském večeru, bylo dosti. Snaha tentokrát nestačila, nebylo-li důkladné organizace. Vedoucí výpravy nesou tíži provinění sami nejvíce. Staňkovští dělali co bylo možno, aby dobré jméno místa nebylo poskvřeno.

* * *

Chodský večer v sokolovně konaný na uvítanou pražských hostů, stal se podnikem, jakého zdi prostorné dvorany nebyly svědky. Když hudební odbor pěveckého spolku Vlast, který řídil mistrně dir. Lang, zahájil bohatý program večera, byl sál doslova úplně přeplněn. A stále docházeli noví a noví hosté, jichž valná část, ač nerada, musela se vracet zpět. Po uvítání Pražáků řed. Burianem, následovala další čísla, o nichž možno potvrdit slova kritiky Nár. Politiky: Chodský večer byl pokračovatelem krásných kulturních podniků, konaných v poslední době ve městě. Zasloužili se o to pohostinsky účinkující: pěvkyně Vohanková, oper. pěvec Borovička, mistr - dudák Vohanka, šletá recitátorka Hanička Křiklavová, jakož i pěvecký staňkovský spolek „Vlast“ se svým orchestrem. Nálada večera byla radostná a bratrská, čemuž dopomáhal někdy bouřlivý souhlas publika a uznání účinkujícím. Tanečkem na rozloučenou i na brzkou viděnou končil podnik, na který si rádi vzpomene...

* * *

Staňkovsko se také vypravilo na pout k sv. Vavřínečku. A zastoupeno bylo velmi početně. Od ranních hodin stály na staňkovském nádraží davy obyvatelstva, trpělivě přečkávající dlouhé půlhodinky na svůj odjezd. U výdejn jízdenek byl pochopitelný nával, jemuž dokonce podlehlá tabulka pokladničního okna. Podle vydaných jízdenek u zdejší pokladny odjíždělo od nás do Domažlic přes 1200 osob. (Kdyby nám to domažlickí někdy alespoň ze čtvrtiny oplatili, kdo by se na ně za to hněval?)

* * *

Jaroslav Janovský, náš spolupracovník, nakreslil pro reportáž A-Zetu ze slavné chodské pouti obrázek kostelíka sv. Vavřínce, který byl zdařile reprodukován v úterním čísle zmíněného listu.

Z týdne.

Úmrtí. V neděli tohoto týdne zemřela v plzeňské nemocnici paní Markéta Ernestová, manželka krejčovského mistra ve Staňkově, ve stáří 63 let. Pohřbena byla v úterý na místním hřbitově.

Sňatek. V Sušici byli dne 15. srpna oddáni p. Karel Trnka, obchodník ze Staňkova a sl. Marie Hlaváčková ze Sušice.

Dar. Správa Prázdňinové osady z Prahy při odchodu ze Staňkova věnovala místnímu Sokolu obnos 80 K jako odměnu za propůjčování hřiště a sadu. Díky!

Theodor Pištěk do Staňkova. V neděli 20. srpna t. r. uspořádáno bude ve staňkovské sokolovně jediné vystoupení filmového herce Th. Pištěka, jež doplní další členové souboru: nejlepší milovník českého filmu Raul Schránil, Anka Gabrielová, členka Burianova divadla, L. Skalská, Karel Svoboda, Láďa Kratochvíl, Vlasta Kneislová, V. Johna, Anči Johnová atd., hrají v rozpustilé veselohře: „Slečno, to se nedá nutit! Předprodej vstupenek u Petráska. Začátek v 8 hodin večer.

Studenti hrají divadlo. Studentský spolek „Vpřed“ ve Staňkově sehraje dne 26. srpna t. r. (v sobotu) v sále sokolovny Snížkovu veselohru: Příklady táhnou. Po divadle tanec.

Staňte se členy „Baarovy Chodské společnosti.“ Roční příspěvek je 10 K. - Přihlášky má redaktor t. l.

Stuhy s věnce, který k pamětní desce padlých ve světové válce položili pražští Psohlavci, byly v noci s neděle na pondělí strženy a pohozeny.

Podpory k návštěvě odborné školy hospodářské. Zemský úřad v Praze vypisuje podpory až 1.200 K ročně pro pilné a nadané syny zemědělců, dělníků a čeledínů a malých samostat. zemědělců k umožnění návštěvy odb. školy hospodářské. Žádosti doložené rodným (křestním), domovským listem a posledním školním vy-

svědčením, potvrzením zaměstnavatele i obec, úřadu o zaměstnání žadatele i rodičů, o rodinných, majetkových a výdělkových poměrech i se stručným životopisem žadatele je podati nejdéle do 2. září 1939 u Zem. úřadu v Praze XVI. - Smíchově, Zborovská 27. Žadatelé musí být aspoň 16 let starí a absolventi lidových škol hospodářských za stejných podmínek mají přednost. Bližší údaje sdělí a odeslání žádosti umožní Ředitelství odb. školy hospodářské v Domažlicích.

České školy mají být znovu otevřeny v obcích Nýřanech, Blatnici, Zbuchu a Holýšově. Čeští rodičové podali již říšským školním úřadům žádost o povolení otevření těchto škol.

Tisk o právě vyšlé propagační brožure: „Chodskem.“ „Večerní České Slovo“: Drobná sice, ale pěkně vypravená publikace dovede zaujmout. Je vidět, že ji připravovali obezřetní lidé. Knížka obsahuje stručně, ale jadrně psaný úvod historický, kde je zdůrazněn všestranný a nemalý význam kraje v dějinách národa a jeho bohatý přínos národní kultuře. Pak se postupně představují Domažlice, Kdyně s Korábem a Staňkov. ... Chodská houževnatost jistě pomůže pracovníkům na Domažlicku, Kdynsku o Staňkovsku, aby dosáhli časem všeho, co chtějí vydobýt pro zvelebení svého kraje. Brožurka, o které píšeme, je jedním z prvních kroků na této cestě. A je krokem velmi slibným.

Zápis učňů a učednic do Jubilejní Marykovy odborné školy živnostenské v Domažlicích pro školní rok 1939-40 se koná v úterý 29. a ve středu 30. srpna 1939, vždy od 9-12 a od 14-17 hodin v budově živnostenských škol. Do I. ročníku dostaví se učňové a učednice, kteří se učí v těchto obcích: Bořice, Domažlice, Dražnov, Havlovice, Hlohová, Chotiměř, Chrástavice, Kamenice Horní, Kamenice Dolní, Klíčov, Křenovy, Kvěčovice, Luženice, Luženičky, Malonice, Milavče, Močerady, Mrákov, Neuměř, Nevolice, Ohůčov, Osvráčin, Pasečnice, Petrovice, Přívozec, Puclice, Sedlice, Spáňov, Staňkov, Stráž, Stichov, Tlumačov, Újezd, Vránov, Všekary.

Hasičstvo na Chodsku sjednoceno. V souvislosti se zjednodušováním našich veřejných i spolkových poměrů se konala v zasedací síni domažlické radnice schůze hasičstva bývalých tří žup [chodské, kdyňské a staňkovské. Schůze se zúčastnili zástupci téměř všech sborů v kraji. Usnesením památné schůze byly dřívější tři župy likvidovány a proměněny na obvody. Místo nich ustaveno jako vrcholné organizační těleso Okresní hasičská jednota. V její čelo jednomyslnou volbou postavení známí agilní činovníci V. Ebenstret z Domažlic jako starosta, I. náměstkem Matěj Knížek ze Stráže, II. nám. Josef Jehlík z Brnířova, III. náměst. Jan Mareš ze Staňkova, velitelem Josef Polák z Hluboké, jednatelem V. Hojda z Domažlic, pokladníkem Karel Lang ze Staňkova, referenti jednotlivých úseků hasičské činnosti zvoleni J. Holeček z Domažlic, Fr. Knížek z Klíčova, Šimon Mráz z Hlohové, K. Tusvald z Domažlic, Frant. Vavroch ze Kdyně, Josef Tomášek z Kolvče a MUDr. Zdr. Kostlivý z Domažlic. Zpravodajem žactva Kohout, žen Hojdo-va. oba z Domažlic.

Vzal si život. V neděli ve večerních hodinách zastřelil se v domě svého otce v Puclicích rolnický synek, 17letý Jan Korba. Smrtelnému zranění z kulovnice nešťastník podlehl. Proč si zoufal, zůstává navždy tajemstvím.

Bio SOKOL Staňkov předvádí v sobotu 19. srpna v 8^{1/4} hod. več. a v neděli o půl 3. hod. odpoledne český film moderního námětu dnešní doby o konfliktech srdce a lásky: „Druhé mládí“, podle nejnovějšího společenského románu Růženy Utěšilové: „Klekání“, který docílil rekordního nákladu v Pražském ilustrovaném zpravodaji. Tklivá i humorná dějová náplň, která uchvátí mysl obecná. V hlavních rolích Adina Mandlová, Jiří Plachý, Em. Hrubá, Jiří Vondrovič, Vl. Borský atd. — Zvukový týdeník.

MNS.

Národní souručenství spolu s MNS pořádá v sobotu 26. a v neděli 27. srpna 1939 Sportovní den, kterého se zúčastní všechny sportovní a tělovýchovné spolky okresu Staňkov. — V sobotu dne 19. srpna koná se v hotelu Felix v 8 hod. večer schůze všech náčelníků okresu Staňkov. Začátkem příštího týdne počnou se prodávati odznaky MNS za K 2.50. Každý člen MNS jest povinen odznak nositi, jako zjevné příznání k českému národu. Odznaky možno zakoupiti v Občanské záložně u Kastnera.

MNS Vránovy. V neděli 20. srpna t. r. o 2. hod. odpolední dožinkovou taneční zábavu. Hudba Melodian.

Leč jenom chvíli tak stanul a zaváhal. Pak se rozhodl.

Byl, prostý podkrovní pokojík, měl již zabezpečený v starém malostranském domě a tudíž i nocleh. Před několika dny, když se dozvěděl o svém přeložení do Prahy, napsal ihned své bývalé bytné, staříčké a vlídné paní Pohorské, která majíc po svém muži, panském důchodním, jen nevelkou pensíčku, vypomáhala si pronájmem pokojů. Obdržel od ní odpověď, že spokojí-li se s malinkým pokojíčkem s oknem do zahrady, může se ihned přistěhovati. Karel bydlíval u ní již dříve po několik let a byl u ní jako doma. Oblíbil si ji pro její upřímnost a v době válečného nedostatku jí i vypomohl aprovisací. Dobrá tato paní, tichá, skromná a pracovitá, měla Karla upřímně ráda pro jeho vlídnou povahu a pečovala o něho láskou téměř až dojemnou. Z jejích podnájemníků, lidí to různých zaměstnání, povah, zvyků i náklonností, byl jí nejmilejší. Proto mu nyní s radostí nabídl právě se uvolnivší pokoj, vlastně jen pokojík, těšíc ho zároveň, že co nevidět se uprázdní jiný, lepší a prostornější s okny do ulice.

Proud lidí se konečně před nádražím rozptýlil a Karel přistoupiv k drožkáři.

I.

Měkký soumrak jarního večera padal povolna do kraje, odívaje lesy do šedivých mlhovin a proměňuje lány polí v jedinou neohraničenou pláň bez konce, nad níž nesměle již vycházel měsíc. V oddělení plzeňského rychlíku, jímž se Karel Žárský vracel po letech zas do Prahy ze svého venkovského působiště, umkl hovor a rozhostila se slůsná nálada. Jarní večery provázeny jsou vždy touto podivnou tesknoutou, připomínající podzim. Avšak Karel Žárský toho nepozoroval.

Byl to mladý muž zajímavé, oduševnělé tváře, ušlechtilého výrazu a značně vysokého čela s hustými černými vlasy; z očí mu zírala energie a jakýsi neurčitý slín předčasné únavy, snad i sled příliš horkých vášní, zklamání i zármutku, jakýsi zášleh sentimentálního zasnění a melancholické resignace. Jeho tvář zdála se býti starší, nebýti jiskrných, bystrých očí pozorujících vše vůkol. Dychtivě vyhlížel oknem, za nímž se krajina měnila jako obrázky v kinematografu. Když vlak mi-

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, klenovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

PODĚKOVÁNÍ.

Navrátil se od hrobu naší drahé sestry a tetičky, paní

**Anny Schwabové,
roz. Werunské**

děkujeme všem, kdož zesnulou na její poslední cestě doprovodili a všem, kdož památku její květinovými dary uctili.

Zvláště děkujeme vld. p. P. F. Hruškoví, vikáři a p. MUDru J. Burianovi.

TRUHLÍCI POZŮSTALÍ.

Vrátil se od hrobu naší nezapomenutelné manželky, matinky, babičky, sestry, tetičky a švagrové, paní

Markéty Ernstové,

vyslovujeme nejvřelejší dík všem, kdož náš nezměrný bol útěšnými slovy zmírňovali se snažili, památku drahé zesnulé květinovými dary uctili a ji v hojném počtu na poslední cestě doprovodili.

Jmenem veškerého příbuzenstva:

RODINA ERNSTOVA.

V Staňkově v srpnu 1939.

Odborný ženský lékař

Telefon 1202.

a porodník

MUDr. Jan Hofmann,

em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnice v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30, I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.

RADIO

všech značek, též i výměnu si můžete opatřit doma. Pracuji bez zástupců, proto levněji. Mám ještě zásobu RADIOKONCES. OBCHOD LEOP. PLACHÝ, Staňkov.

Velocipedy

ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol.

JAN MESTL, STAŇKOV.

Houslové hře

vyučuje ve Staňkově učitel hudby

Karel Lang,

žák em. řed. konservatoře E. Holého

Staňkov, Husova, budova pošty, I. patro.

Ruka v mlátičce.

17letý Karel Bernard ze Starého Postřekova, učeň v obchodě Karla Kadlece ve Staňkově, pomáhal v nedostatku pracovních sil svému zaměstnavateli při mláčení a z neopatrnosti přišel levou rukou do mlátičky, která mu rozdrtila všechny prsty. Zraněného ošetřil ihned místní lékař dr. F. Eger, který jej odeslal do domažlické nemocnice do dalšího léčení.

Ze Štichova.

Mládež Národního souručenství ve Štichově pořádá dne 17. září 1939 národní slavnost. Odpoledne sehráno bude v přírodě divadelní představení: Na potoce za mlýnicí, veselohra od V. Barty. Po divadle se bude konati koncert s různými atrakcemi (taneční parket). Národní kroje vítány!

Z Čermné.

Sokol v Čermné loučí se se svým starostou Frant. Tittelbachem, který odešel na odpočinek do Domažlic. Je rodákem z Trhanova (1883), syn učitele. Studoval v Domažlicích a v Rakovníku. Jako učitel působil v Sušici, v Hlavňovicích a na Staších. Po válce nastoupil učitelské místo ve Kdyni a v Čermné, kde dosloužil. Zde působil 18 let a učil nyní již děti svých dřívějších žáků. Když byla v obci založena sokolská jednota, byl zvolen Fr. Tittelbach jejím prvním starostou. V pozdějších letech se věnoval práci v hasičstvu, ale na naši jednotu nezapomněl. V loňském roce byl povolán opět na vedoucí místo, byv zvolen znovu starostou. Veškerým svým vlivem působil k tomu, aby jednota po loňských událostech opět nabyla rovnováhy. V začátcích této práce přeložen byl do výslužby a odchází nyní provázen vděčností členstva čermenského Sokola.

-ín.

Sport.

Plzeňská Sparta do Staňkova. Po týdenní přestávce bude opět na staňkovském hřišti vybojován hodnotný přátelský zápas mezi místním S. K. a mužstvem I. b. třídy S. K. Sparta Plzeň. - Plzeňští hosté známí ve Staňkově již z předešlých zápasů, vždy svojí hrou, vystoupením, plně uspokojili diváky. Domáci v přípravě na mistrovské zápasy vyzkouší následující nejsilnější mužstvo: Pytlík, Hutla, Kordík, Fišer, Pechan, Bek, Majer, Petrásek V., Pěchoť, Petrásek J., Berka. Hlavní zápas v 17 hod. Předzápas v půl 16. hod.

Už máte zapraveno předplatné?

nul Černošice a poslední červánky dne hasly nad lesem tměl se na západě, ohlásila se již blížící se Praha stěrymi světly, jež se vznášela mihotavě i třpytně na druhém břehu vltavského kolem Modřan a Braníka. Karlovi se zdálo, že tímto plápolavým světlem, tak jasné zářícím v houstnoucím soumraku, vítá ho Praha, ona bývalá družná a přátelsky srdečná Praha, jak na ni po léta vzpomínal ve svém „maloměstském vyhnání“. A nyní, když každou minutou byl jí blíže, nikoliv, aby ji pouze navštívil, nýbrž aby se v ní opět trvale usídlil a pevně tu zakotvil, připadala mu všechna ta léta, prožítá v horském, tichém a osamělém městečku, jako jediný den — nesmyslný a prázdňový den jeho života. V podvědomí mu bylo, jakoby tuto Prahu, jevící se mu nyní, jako nesčetné moře světél a probouzející v jeho mysli řadu zkazek o minulosti, opustil teprve před krátkou dobou, snad včera, neb předečím. A přece uplynula od té chvíle hrozná a dlouhá doba světové války, řada let, jež i on prožíval v častých mukách nejistoty, těžkých duševních zápasech, obavách a zmítáních.

Rychlák supěl a uháněl známým krajem, jako by puzen toutéž netrpělivostí, která se zmocňovala Karla Žárského. Na Smíchově si-

ce zastavil, avšak sotva Karel zrakem přelétl známé mu nádraží, rozjel se opět k dokončení své pouti. Minuv bez zastávky stanici vyšehradskou a vinohradskou, vnořil se do tunelu a stanul konečně pod skleněnou klenbou Wilsonova nádraží, osvětlenou četnými obloukovými lampami.

Z jeho někdejších přátel v Praze nečekal a proto také nepřivítal ho nikdo. Jeho přeložení z venkova do Prahy stalo se pojednou, rychle a netušeně, takže Karel nemohl vyrozumět své přátele o tom, že se vrátil do Prahy. V nitru svém byl tomu vlastně povděčen, že není čekán nikým. Chtěl se s Prahou přivítati úplně sám. Vždyť to byla jediná jeho láska, silná a trvalá. Ostatně řada druhů jemu kdysi tak milých a blízkých prořídla válkou, která neušetřila ani těch nejmladších, jejich charakteru proměnila často k nepoznání. Karel to dobře pozoroval při svých občasných zájezdech do Prahy a bolestně pociťoval, že doba proměňuje i lidské povahy, ve většině případů v jejich neprospěch. Karel, věčný esthét, pevně věřil v lidstvo a proto jej toto poznání velice zarmucovalo.

Prošel nádražím, stanul sám před ním. Vůně protějšku parku ovanula libě a tak mile jeho spánky, že měl sto chutí se jím projít.